

VADĪTĀJI ISRAĒLĀ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1ķēn 12:1–16; Apd 15:7–11; Jņ 11:46–53; Neh 4:7–23; Ezr 8:21–23, 31, 32.

ATMIŅAS PANTS:

“Un visa tauta aizgāja ēst un dzert, un sūtīt ēdienus, un sarīkot lielus priekus, jo viņi bija sapratuši tos vārdus, ko viņi tiem bija mācījuši” (Neh 8:12).

Gan Ezra, gan Nehemija ir izcilu vadītāju paraugs – viņi bija nodevušies Dievam un izpildīja uzdevumus, ko Kungs bija aicinājis īstenot. Viņu mīlestība uz Dievu iedvesa viņos ilgas būt uzticīgiem kalpiem. Viņu uzticība ir bijusi mūsu šī ceturkšņa pētījuma centrā.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim vadītājus, kas ir atrodami Bībelē, ieskaitot Ezru un Nehemiju. Tas noteikti nebūs vispusīgs pētījums, jo ir vēl tik daudz jautājumu, ko varētu pārrunāt. Tomēr mācības, kas tika izvēlētas, ir būtiskas jebkuram vadītājam. Varbūt tu neuzskati sevi par vadītāju šajā konkrētajā dzīves posmā, bet mums visiem ir ietekme pār kaut kādiem cilvēkiem. Tāpēc mācības ir attiecināmas uz ikvienu.

Galvenais šo vadītāju stāstā ir Dieva Vārds. Vārds pārveidoja viņu domāšanu un dzīvi, un tā rezultāts bija atmodas un reformācijas programma. Viņi bija pateicību parādā pilnībā Dieva Vārdam un pamācībām, ko viņi tajā atrada. Tieši tāpat, lai arī kas mēs būtu un mūsu katra loma, Dieva Vārdam ir jābūt kristieša dzīves centrā – kā mēs kā septītās dienas adventisti dzīvojam.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 28. decembrī.

Vadītāju ietekme

Viscaur Bībelē mēs varam atrast gan labus, gan sliktus vadītājus un reizēm pat abu sajaukumu. Slikti vadītāji reizēm ir darijuši labas lietas, bet labi vadītāji reizēm smagi kļūdījušies. Galu galā, visi vadītāji ir cilvēki un kā tādi viņi ir spējīgi gan uz labu, gan ļaunu, gan uz pareizu rīcību, gan kļūdainu. Kurš gan nav piedzīvojis šo realitāti?

Tomēr problēma ir tāda – ja tu esi vadītājs, tu atstāj lielu ietekmi vai nu uz labu, vai ļaunu. Ir pietiekami slikti, ka tev ir negatīva ietekme savās mājās vai darba vietā, vai jebkur citur, kur ir jūtama tava klātbūtne. Bet, ja tu esi vadītāja pozīcijā, vienalga, vai tā ir garīga, politiska vara vai abas, ietekme lielā mērā vairojas. Cik tāpēc ir svarīgi jebkurā lomā, bet īpaši kā vadītājam atspoguļot Rakstu principus un mācības!

Aplūko šos pantus. Kādus vadītāju piemērus mēs šeit varam atrast? Ja labus, paskaidro, kāpēc tie ir labi. Ja sliktus, paskaidro, kāpēc tie ir slikti.

Rehabeāms (1kĕn 12:1–16) _____

Pēteris (Apd 15:7–11) _____

Josija (2kĕn 23:1–10) _____

Debora (Soģu 4:1–16) _____

Ahabs (1kĕn 21:1–16) _____

Lai gan šeit nav daudz pateikts, kādas mācības mēs varam gūt no šiem stāstiem par to, kad vadība ir laba un kad slihta, un kā mēs varam attiecināt to, ko mēs mācāmies, uz sevi, lai arī kādā lomā mēs esam? _____

Launs Kunga acīs

Izlasiet šos pantus. Ko mēs uzzinām par šiem vadītājiem un viņu ietekmi uz cilvēkiem, ko viņi vadīja?

1kēn 15:26, 34 _____

2kēn 13:1–3 _____

Jņ 11:46–53 _____

Daudzi no mums, kas esam kaut kāda veida vadītāji, apzināties, ka mūsu vadīšana var cilvēkus garīgi vai nu pacelt, vai sagraut. Visos šeit aprakstītajos gadījumos sekas bija ārkārtīgi negatīvas.

Precīzāk sakot, mūsu raksturs un nodošanās Kristum ietekmē tos, ar kuriem mēs mijiedarbojamies. Garīgi vadītāji ietekmē cits citu, vai nu vedot tuvāk Dievam, ja viņi paši meklē Dievu, vai arī tuvāk ļaunajam, ja viņi to nedara.

Pretēji tam, ko mēs redzējām šodien, fakts, ka Ezram un Nehemijam bija stipras attiecības ar Dievu, ir nenoliedzams. Gavēņu un lūgšanu daudzums, par ko ir ziņots šajās grāmatās par Ezru un Nehemiju, pārsniedz to, ko Bībele ziņo par citiem lieliem vadītājiem. Tauta staigāja ar Dievu viņu vadībā, pat ja viss nebija ideāli. Viņu dzīves virziens bija pretī Dievam. No otras puses, fakts, ka bija tādi, ko Ezras un Nehemijas ietekme neizmainīja, apliecina, ka neviena cita ticība kā vienīgi mūsu pašu ir tā, kas mūsu dzīvē var ko mainīt. Galu galā paskatieties uz cilvēkiem, kam bija iespēja redzēt Jēzu miesā, dzirdēt Viņa sludināšanu un pat būt Viņa brīnumu aculieciniekiem un dzirdēt par tiem, bet kas beigās Viņu tomēr atmeta. Jā, mums ir sava loma, lai arī kādu vietu mēs dzīvē ieņemam, un mēs varam būt ietekme uz labu vai ļaunu. Bet beigās katrs cilvēks Dieva priekšā atbildēs pats par sevi.

Padomā par cilvēkiem savā ietekmes lokā. Kā tu varētu uzlabot savu ietekmi? _____

Drosme un spēks

Izlasi Neh 4:7–23. Kādos veidos Nehemija parādīja drosmi? Kas viņam deva šādu drosmi?

Nehemija nostājās pret saviem ienaidniekiem, kas centās jūdus iebiedēt. Nehemija atbildēja, uzņemoties iniciatīvu savākt cilvēkus, kas bija gatavi cīnīties. Nehemija nepateica vienkārši: “Labi, Dievs, dari to visu!” Viņš panāca, ka cilvēki izpildīja savu daļu. Viņi savāca zobenus un citus ieročus, vienlaikus strādājot pie mūra būvēšanas. Jūdi Nehemijas vadībā netupēja bailēs, bet drosmīgi paņēma ieročus, lai sevi aizstāvētu. Nehemija iedrošināja cilvēkus, ticēja viņiem, strādāja ar viņiem un uzticēja viņiem atbildību darboties. Viņš deva tiem darbu, uzticot un piešķirot atbildības. Tomēr Nehemija vienkārši nepateica cilvēkiem, ko viņiem darīt, un pēc tam nepaslēpās savā istabā. Viņš stāvēja kopā ar viņiem un darīja grūto darbu, kas bija jāpaveic.

Ir bijuši laiki Bibēlē, kad Dievs pateica cilvēkiem, lai viņi stāv klusu un skatās, kā Viņš cīnās, un tad bija daudzi citi gadījumi, kad Dievs pateica: “Sagatavojieties rīkoties, un Es došu jums uzvaru.” Ja mēs gribam redzēt Dieva atbrīvošanu un svētības, mums ir jādara sava daļa.

“Nehemijas stingrā nodošanās Dieva darbam un tikpat noteiktā paļaušanās uz Kungu, bija par iemeslu ienaidnieku neveiksmei pakļaut viņu savai ietekmei. Kūtra dvēsele viegli krīt par laupījumu kārdināšanām, bet, ja dzīvē ir cēls mērķis un visu cilvēcisko būtnei aizraujoši nolūki, tad ļaunums neatrod atbalstu. Kas pastāvīgi iet uz priekšu, tā ticību nav iespējams novājināt, jo tāds atzīst, ka to no visām pusēm apņem Bezgalīgā Mīlestība, darbotamās, lai visas lietas sekmētu labo nolūku. Patiesie Dieva kalpi strādā ar neizsīkstošu apņēmību, tāpēc ka tie pastāvīgi paļaujas uz Kunga žēlastību.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 660. lpp.)

Beigās Nehemija guva drosmi no savas izpratnes par realitāti un Dieva spēku. Un tomēr, kā mēs redzējam, šī Dieva atziņa lika viņam rīkoties saskaņā ar savu ticību.

Lai gan konteksts ir atšķirīgs, kā tas, ko mēs redzējam Nehemijas grāmatā, atspoguļo šo pantu: “Bet gan kāds teiks: tev ir ticība, un man ir darbi. – Parādi man savu ticību bez darbiem, un es tev parādīšu ticību no saviem darbiem” (Jēk 2:18)?

Nolūks un degsme

*Ko šie panti mums māca par Ezras un Nehemijas dzīves galveno virzītājspēku?
(Neh 2:1–10, Ezr 7:8–10).*_____

Visā, ko Ezra un Nehemija darīja, viņi centās ieraudzīt Dieva gribas īstenošanu Viņa ļaužu dzīvē. Jā, cilvēki bija visu sabojājuši, jā, viņi tika par to sodīti. Bet Dievs, būdams uzticīgs Saviem atjaunošanas apsolutumiem, atvēra ceļu, lai Viņa ļaudis varētu atgriezties Apsolītajā zemē un, ja viņi būs uzticīgi, tad piepildīt Viņa nospraustos mērķus. Kungs Savā gudrībā izvēlējās divus ļoti nodevušos vīrus – vīrus, kas bija līdzīgi Mozum, lai viņiem būtu galvenā loma šajā atjaunošanā, tieši tāpat kā Viņš bija izmantojis Mozu iepriekšējās paaudzēs īpašam uzdevumam.

Tādiem izciliem vadītājiem, kādi bija šie divi vīri, ir mērķis. Viņiem ir dzīves uzdevums, kas virza uz priekšu katru viņu rīcību. Var teikt, ka gan Ezram, gan Nehemijam bija dzīves uzdevums. Viņiem bija vīzija par to, kur Dieva ļaudīm būtu jābūt, un tad viņi ieguldīja visu, lai īstenotu mērķi.

Ezra to darīja, pētot Rakstus un mācot ļaudīm Vārdu. Nehemija iedrošināja ļaudis darīt to, kas ir pareizs, un drosmīgi nostāties par Dievu. Abi vīri gribēja redzēt atjaunotu Jeruzālemi, bet nevis tikai materiālu atjaunošanu. Viņi gribēja arī redzēt atmodu un reformāciju tās iedzīvotāju garīgajā dzīvē. Tieši tāpēc viņi laboja, norāja un reizēm pieprasīja noteiktu rīcības veidu. Izcili vadītāji tic kaut kam lielākam nekā ikdienišķais un viduvējais. Ezra un Nehemija ticēja mīlošam, spēcīgam Dievam – Dievam, kas spēj darīt brīnumus, –, un viņi gribēja, lai ikvienam ir dziļa savienība ar Viņu.

Sākot ar Nehemijas pirmo nodaļu, lasītāju iespaido Nehemijas nodošanās Dieva lietai un arī viņa nemiers par tautas nožēlojamo stāvokli. 1. nodaļā viņš raud, kad viņam stāsta par israēliešu grūtībām Jūdā. Viņš nokrīt ceļos un solās darīt visu, ko Dievs viņu aicina darīt. Nehemiju motivē ideja par pārmaiņu ienešanu pasaulē. Viņš ir cilvēks, kas rīkojas un strādā Dievam. Ne jau ar lielāko algu vai īpašo stāvokli Nehemija gribēja ieviest pārmaiņas (lai gan Persijā viņam bija abi), bet gan dodoties uz Jūdu, pie trūcīgas tautas, un uz katra soļa sastopoties ar pretestību. Viņš izgāja ticībā, neskatoties uz šķēršļiem, kas bija viņa priekšā.

Pazemība un neatlaidība

Izlasi Ezr 8:21–23, 31, 32. Vai tu uzskati Ezras lēmumu nerunāt ar ķēniņu par muļķīgu vai drosmīgu? Kā Ezra un tauta parādīja pazemību? _____

Kādu laiku vēlāk Nehemija pieņēma ķēniņa pavadoņus aizsardzībai. Savukārt Ezra ticēja, ka Dievs Sevi vislabāk var parādīt, ja viņš ķēniņam neko neprasa. Tāpēc, kad viņi sasniedza Jūdu neskarti, tas tika piedēvēts viņu Dievam. Varbūt noteiktās situācijās mēs pārāk daudz ļaunajamies uz citiem cilvēkiem un neļaujam Dievam pietiekami Sevi parādīt. Ezra izvēlējās ļaut Dievam darboties šajā situācijā un pierādīt ķēniņam, ka Dievs patiešām ir spēcīgs Dievs.

Tomēr Ezra nerīkojās pašpaļāvīgi. Viņš sasauca ļaudis kopā, un viņi gavēja un lūdza par šo situāciju. Viņi nedevās ceļā, kamēr nebija pavadījuši pārdomu pilnu laiku kopā ar Dievu. Viņi pazemīgi nāca Dieva priekšā, lūdzot, lai Viņa aizsardzība kļūst par Viņa varas zīmi, un Dievs atbildēja.

Izlasi Neh 5:14–19. Kā Nehemija parāda pazemību? _____

Patiesiem vadītājiem ir jābūt labprātīgiem pazemot sevi un būt kalpiem. Prasmīgi vadītāji neprasa “titulu”, lai mantotu godu, un viņiem tas nav vajadzīgs. Nehemija atvēra savas durvis un dāsni deva cilvēkiem. Viņš parādīja savu ticību Dievam, un šī neticamā nodošanās bija paraugs cilvēkiem. Viņam bija spēcīga personība un lietišķs temperaments, bet viņš neuzskatīja sevi pārāku par citiem. Viņam bija visaugstākais stāvoklis jūdu tautā tajā laikā, un tomēr viņš bija labsirdīgs. Šādā veidā viņš atspoguļoja Jēzus dzīvi un mācību, kas mācīja mums, ka vislabākais vadīšanas veids ir kalpot citiem. Jēzus to darīja, un tāpēc mums, neskatoties uz mūsu stāvokli, ir jādara tas pats.

“Un Viņš apsēdies atsauc tos divpadsmit un tiem saka: Ja kas grib būt pirmais, tas lai ir no visiem pēdējais un visu kalps.” (Mk 9:35). Ko Jēzus vārds šeit māca mums par to, ko nozīmē būt patiesam vadītājam Dieva acīs? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļu “Lūgšanas priekštiesība” (93.–104. lpp.).

“Atjaunošanas un reformas darbs, ko pie pārnākušajiem trimdiniekiem veica Zerubābels, Ezra un Nehemija, attēlo garīgās atjaunošanas pasākumus, kas jāīsteno šīs zemes vēstures noslēdzošajās dienās. Israēla atlikums bija vāji ļaudis, padoti ienaidnieka postošajai ietekmei, bet ar viņiem Dievs bija nodomājis saglabāt atziņu par sevi un savu bauslību. Tie bija patiesās dievkalpošanas sargi, svēto Dieva Vārdu namturi. Atjaunojot templi un Jeruzālemes mūrus, tiem bija dažādi piedzīvojumi, kuros nācās sastapties ar spēcīgu pretestību. Uz darba vadītājiem gūlās smagas nastas. Tomēr šie vīri gāja uz priekšu nešaubīgā pārliecībā, pazemīgā garā un stipri paļaujoties uz Dievu, ticēdami, ka Viņš savai patiesībai piešķirs uzvaru. Nehemija pieķērās Kungam līdzīgi ķēniņam Hiskijam, kurš “no Dieva nenovērsās un sargāja baušļus, (...) un tas Kungs bija ar viņu” (2. Ķēn. 18:6,7).” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 677. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc mums ir jādara viss iespējamais, lai atbalstītu savus vadītājus?
2. Kāpēc vadītāja kā kalpa vadīšanas stils ir tik grūts, tik daudz prasa no vadītāja, bet vienlaikus sniedz tik lielu gandarījumu? Kāpēc kristīgam vadītājam ir tik svarīgi būt arī kalpam?
3. Grāmatas beigās, kā arī vidū Nehemija lūdza Dievu. Gan Ezra, gan Nehemija bija lūgšanu vīri. Izskaiti rūpīgi, cik reizes vārds “lūgšana” vai “lūdza” ir pieminēts Ezras un Nehemijas grāmatās. Šie vadītāji pastāvīgi lūdza. Ko tam vajadzētu mums pateikt par mūsu lūgšanu dzīvi?
4. “Viņš cieši pieķērās Tam Kungam, viņš no Dieva nenovērsās un sargāja tos baušļus, ko Tas Kungs bija caur Mozu pavēlējis” (2. Ķēn 18:6). Kā cilvēks var “cieši pieķerties Kungam”? Ko tas nozīmē? Kā pieķeršanās Kungam ir saistīta ar Viņa baušļu ievērošanu?